

چکیده

ازدواج یکی از برجسته ترین تصمیم گیری‌ها در زندگی هر فرد است و رضایت مندی از زندگی زناشویی یکی از ریشه ای ترین عوامل تعیین کننده کیفیت زندگی و سلامت روانی است که بخشی از آن به عواملی همچون حل مسئله و هوش هیجانی وابسته است. هدف پژوهش حاضر تعیین رابطه سبک‌های حل مسئله و هوش هیجانی با رضایت زناشویی کارکنان ادارات آموزش و پرورش استان گیلان بود. روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمامی کارکنان ادارات آموزش و پرورش استان گیلان در سه ماهه پایانی سال ۱۳۹۶ به تعداد ۳۸۹ نفر بود که از این بین با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس و با توجه به شرایط ورود و خروج از پژوهش تعداد ۱۸۰ نفر انتخاب و پرسشنامه های رضایت زناشویی اینریچ (۱۹۸۹)، راهبردهای حل مسئله کسیدی و لانگ (۱۹۹۶)، و هوش هیجانی شوت (۱۹۹۸) را تکمیل کردند. داده‌های به دست آمده با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌های پژوهش نشان داد بین نمره کل سبک‌های حل مسئله و سبک‌های خلاقیت و اعتماد؛ همچنین، بین نمره کل هوش هیجانی و خرده مقیاس‌های تنظیم هیجان، ارزیابی و بیان هیجان، و بهره‌برداری از هیجان با رضایت زناشویی رابطه مثبت و بین سبک‌های درماندگی، مهارگری و اجتناب با رضایت زناشویی کارکنان ادارات آموزش و پرورش استان گیلان رابطه منفی و معنادار وجود دارد ($P < 0/05$). همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد سبک خلاقیت، تنظیم هیجان، سبک اعتماد، بهره‌برداری از هیجان، ارزیابی و بیان هیجان به صورت مثبت؛ همچنین، سبک مهارگری و سبک اجتناب به صورت منفی و در مجموع ۴۵ درصد از تغییرات رضایت زناشویی کارکنان ادارات آموزش و پرورش استان گیلان را پیش بینی می‌کنند ($R^2 = 0/454$). بر این اساس می‌توان نتیجه گرفت سبک‌های حل مساله و هوش هیجانی با رضایت زناشویی کارکنان ادارات آموزش و پرورش استان گیلان رابطه داشته و تا حدودی قادر به پیش‌بینی معنی‌دار آن هستند.

کلید واژه‌ها: حل مساله، هوش هیجانی، رضایت زناشویی، آموزش و پرورش